

ת"פ 17033/02 - מדינת ישראל נגד עמאד נבاري

בית משפט השלום בקריה גת - בשבתו באשקלון
ת"פ 18-02-17033 מדינת ישראל נ' נבاري

בפני כבוד השופט נועה חקלאי
מדינת ישראל
ע"י ב"כ מתמחה יair חזן
נגב
עמאד נבاري
ע"י ב"כ עו"ד לאגמי בשם עו"ד אלכסי
הנאשם גלפנד
הממשימה

זכור דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתקין המיחס לו עבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי עובדות כתוב האישום ביום 2.4.2015 בסמוך לשעה 15:45 בעיר אשדוד הסיע הנאשם 2 תושבי הרשות הפלסטינית אשר נכנסו ללא אישור כניסה כחוק למדינת ישראל.

תסוקיר שירות המבחן וחווות דעת המmono

2. בתסוקיר מיום 18.12.2018 סקר השירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 25, אב ל-5 ילדים, בוגר 12 שנים לימוד. עובד מזה כשנתים כראש צוות בחברת קבלנית לביצוע עבודות תחזקה ותשתיות תקשורת של חוט ובזק. נעדך עבר פלילי. הנאשם הודה בביצוע העבירה לדבריו במהלך נסיעה שגרתית, הבחן בשני אנשים אשר ביקשו לתפוס טרמף והוא הסכים להסייע מtower רצון טוב העבירה נעשתה בתום לב ומבליל שהעלה על דעתו כי מדובר בשחיח".ם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא בעל סולם ערכיים נורמטיבי המתפרק בצורה תקינה במישורי חייו השונים. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתקע ומצביע גבולות אשר צמצם הסיכון לביצוע עבירות נוספות. מאז ביצוע העבירה וזמן 3.5 שנים לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים. מכתב המלצה שהתקבל על ידי מעסיקו עולה כי לנאשם מספר תפקידים בחברה והוא מהוועה עמוד שדרה בתפקיד חיוני בשל היותו בעל ניסיון רב בעבודתו בנוסף בנוסוף ציין כי הנאשם הינו עובד מוסמך, אחראי, מסור ואמין. לאור האמור לעיל, לאור ניהול אורח חיים נורמטיבי וצביע ללא מעורבות נוספת בפליליים ולאור הערכת סיכון נמוכה המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר על תנאי ועל הטלת צו של"צ. שירות המבחן לא מצא נימוקים המצדיקים להמליץ על ביטול הרשעה.

עמוד 1

.3. ב"כ המאשימה צין את הפגיעה בערכיהם המוגנים בהם פגע הנאשם. טען כי מתחם העונש ההולם נع ממאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד מספר חדש מסר שירוצו מאחורי סוג ובריה. הפנה לפסיקה, הפנה לodeskיר שירות המבחן ועתר להשית על הנאשם מסר קצר שירוצה בעבודות שירות, מסר על תנאי ארוך ומרתייע, התchiebot, קנס בסך של 5000, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

.4. ב"כ הנאשם צין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לחמשה ילדים, נורמטיבי, עובד במקום העבודה מסודר. מעסיקו צין בפני שירות המבחן כי הוא מבצע את עבודתו לשבעות רצונו. הנאשם חסר זמן שיפוטי יקר. לדבריו מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכל וירוצה בעבודות שירות. הפנה לפסיקה. לדבריו בשל גילו הצעיר ניתן להימנע מהרשעה גם ללא נזק קונקרטי, הפנה לחלו' הזמן מביצוע העבירה, לodeskיר שירות המבחן, להערכת המסוכנות הנמוכה. ב"כ הנאשם פרט את נסיבות ביצוע העבירה, את העבודה שהנ帀ה לא לפקת תמורה בעבר ההסעה, שההסעה נעשתה בתחום הארץ, שהعبارة נעשתה ללא תכנון ותחכום, והנסיבות המצביעות הן ברף החומרה הנמוך ביותר. על כן ביקש להימנע מהרשעה. כמו כן ביקש להימנע מפשילת הרישון.

.5. הנאשם ביקש לומר דברים. סיפר כי מתכוון להוציא רישיון אוטובוס. הביע צער על מעשיו, צין שהוא מצרפת יחיד לאישה ו- 5 ילדים קטנים ולא יוכל לעמוד בתשלום קנס.

דין

מתמחם העונש ההולם

.6. **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהعبارة של הסעת שב"ח הוא שלום הציבור ובתחומו זគותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשייהם של המסייעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שיקבע, כי יש לנקטו כלפים במדיניות של עונשה חממייה, הכוללת לרוב מסר בפועל מאחורי סוג ובריה (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**).

.7. **מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים** בנסיבות תיק זה אינה ברף הגבהה.

ב"כ הנאשם הגיע לעיוני את הנחיה הפרקליטות 2.15. מחודש ספטמבר 2010, הנחיה שכותרתה: מדיניות האכיפה של מעסיקים, מסיעים ומליינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל. הנחיה שכבר אינה בתוקף.

בעניין זה, אין לי אלא להפנות לדבריו של בית המשפט המחויז בעפ"ג (מרכז) 14641-11-17 מדינת ישראל נ' בדר (23.4.18):

"ערים אנו לטענת ב"כ המערערת ולפיה הנחיה זו כבר אינה בתוקף, וכן לכך כי מדיניות העמדה לדין, ובכלל זאת בעבורות כוגן דא, היא עניין התיו זמן ונסיבות, כוגן במצב הביטחוני השורר בארץ באותה תקופה. לפיכך, איננו סבורים כי יש לתת משקל רב להנחיה זו, ... עם זאת, נראה כי לכל הנסיבות ניתן ללמוד ממנה כי בנסיבות מסווג שלפנינו, כאמור - עבירה ראשונה של הסעת פחות משלושה שב"חים - הרגה התביעה בעבר שלא להעמיד לדין, ולפיכך כי תיקון כתוב האישום המקורי שייחס למשיב הסעת ארבעה שב"חים לכטב אישום מתוקן לפיו הסיע שני שב"חים, אך משקף הפחתה של ממש בחומרת העבירה המיוחסת למשיב."

8. באשר **לנסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע 2 שוהים בלתי חוקיים, ההסתעה הייתה בשעות אחר הצהרים בתוככי ישראל - בעיר אשדוד, ולא בקו התפר, אין אינדייקציה לכך שההסתעה בוצעה תמורת שכר. העבירה לא בוצעה בתהcum ואין אינדייקציה לתכנון מוקדם. לקחתי בחשבון את דברי הנאשם בפני שירות המבחן כי הסעת השב"חים נעשתה בתום לב.

9. בחינת **מדיניות הענישה הנוגנת מעלה** כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

רע"פ 1119/18 מוחמד חסן נ' מדינת ישראל (9.5.18) המבקש הורשע בעבירה של הסעת 2 תושבי הארץ אשר היו בישראל שלא כדין אל תוך תחומי הארץ. בית המשפט קמא גזר עליו 4 חודשים מאסר על תנאי, 3 חודשים פסילה על תנאי וקנס. ערעוורו של המבקש בבית על החלטת בית משפט קמא להרשייעו נדחתה. בקשה רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 2844/16 ביאלה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.04.16), נדחתה בקשה רשות ערעור של מבקש שהורשע בעבירה של נסיוון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעור בבית המשפט המחויז נדחה. בקשה רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 9038/15 סרחאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.01.16), נדחתה בקשה רשות ערעור של מבקש שהורשע בעבירה של שהיה בלתי חוקית והסעת שואה בלתי חוקי נסוף. (המבקש ובן משפחה נספה שהגיעו לבקר את אשתו החולה של המבקש). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשים מאסר, ערעור בבית המשפט המחויז נדחה. בקשה רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 2572/16 סoiseה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 6.4.16), נדחתה בקשה רשות ערעור של מבקש שהורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר השואה בישראל שלא כדין ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קמא גזר על המבקש 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעור בבית המשפט המחויז נדחה. בקשה רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 3656/05 מנחים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 1.5.05), התקבלה בקשה רשות ערעור של מבקש אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שואה בלתי חוקי (נסעה קצרה שלא על רקע עסקיו). בית

משפט קמא גזר מאסר למשך 40 ימים לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחויז החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את בקשה רשות הערעור והורה כי 45 ימי המאסר יוחזו בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי באර שבע) 49934-11-18 **מדינת ישראל נ' אדי** (2.1.19). המשיב הודה בעבירה של הסעת שב"ח בתמורה לשכר. ענינו הסתיים בבית משפט קמא ללא הרשעה והוטלו עליו 200 שעות של"צ, פסילה מותנית והתחייבות, בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המערערת, הרשע המשיב והוסיף לעונשו רכיב של מאסר מותנה.

עפ"ג (מרכז) 14641-11-17 **מדינת ישראל נ' בדור** (23.4.18). המשיב הסיע במוניתו 2 שב"חים בתמורה לסך של 350 ל"ח. בית משפט קמא נמנע מהרשעתו והטיל על הנאשם 180 שעות של"צ. ערעור המדינה נדחה.

עפ"ג (באר שבע) 64652-12-17 **מדינת ישראל נ' ابو אלקיים** (7.3.18) המשיב הסיע 2 שב"חים. בית משפט קמא נמנע מהרשעתו והטיל עליו צו של"צ בהיקף של 100 שעות וענישה נלווה. המערערת בקשה למחוק את הערעור לאחר ששמעה את דבריו בית המשפט.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סרסור נ' מדינת ישראל** (פורסם ב深刻的 3.8.15), התקבל ערעור של מעורר שהורשע ביצוע עבירה של הסעת שווה בלתי חוקי, בית משפט קמא גזר 8 חודשים מאסר תוקף הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחויז קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד- 5 חודשים ע"ש); ת"פ (י-מ) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ע"פ (י-מ) 2738/08 **מדינת ישראל נ' יוסף** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (י-מ) 31772-12-15 **מדינת ישראל נ' פلد** (הסעת 4 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 18284-07-15 **מדינת ישראל נ' שורטי ואחות'** (הסעת שב"ח); ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שווקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-מ) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירוך** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' ריאת** והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיעו להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (רמ') 18086-03-10 **מדינת ישראל נ' ישראלי נ' אל עמוריה** (הסעת שב"ח במוניית שבבועלות הנאשם); ת"פ (קג"ת) 19705-08-16 **מדינת ישראל נ' טלאקה** (הסעת 2 שב"חים).

.10. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטוות, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשים מאסר.

ביטול הרשעה

11. הכליל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער

בלתי נסבל בין עצמת פגיעה של הרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטראס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולו הענישה האחרים, ושנית הרשעה תפגع פגעה חמורה בשיקום הנאשם.

12. שימוש המבחנים האמורים במקראה דן, מעלה כי **לא ניתן להורות על ביטול הרשותה הנאשם בדיין**.

13. הגם שנסיבות ביצוע העבירה אינן ברף חומרה גבוהה, והגמ' שהנאשם נעדר הרשותות קודמות, וככלל מנהל אורח חיים נורמלי, הנאשם לא הוכיח כי הרשעה תפגע בשיקומו או כי יגרם לו נזק קונקרטי בעוצמה צזו המצדיקה ביטול הרשותה.

14. הנאשם לא הביא ولو ראייה ראייה להוכיח נזק, לא נזק קונקרטי, ואף לא נזק ערטילאי. העובדה שהנאשם ביצע העבירה עת היה בן 23 אין בה די כדי להצדיק ביטול הרשותה.

ראו בעניין דומה דברי בית המשפט המחויז בתיק עפ"ג (באר שבע) 18-11-49934 **מדינת ישראל נ' אדי** (2.1.19):

"לא הוצגו בפני ביהם"ש קמא אסמכתאות לכך שפרנסתו תפגע כתוצאה מהרשעה. ... מעבר לכך שביהם"ש יצא מנוקודת הנחה שתהא פגעה מסויימת במשיב, מבלי שהוצגו לו אישורים על פגעה זו, אף לא ניתן לומר, כי מדובר בפגיעה קונקרטית ממשית היכולה לתחזק נגד לחומרת העבירה."

בעניין אדי שלעיל, קיבל בית המשפט את ערעור המערערת והורה על הרשותה המשיב.

15. כאמור, גם שירות המבחן לא מצא הצדקה בנסיבות שבפניו להמליץ על ביטול הרשותה.

16. בשקלי את מכלול הנתונים, אני קובעת כי הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתחו להוכיח שעוצמת הפגיעה בנסיבות מהרשעה פלילית עלולה ליצור פער בלתי נסבל בין תועלתה של הרשעה לאינטראס הציבורי-חברתי הכללי בנסיבות שבפניו.

17. לאור כל האמור, **הרשותה הנאשם תיווצר בעינה**.

שים קולים לגזירת עונשו של הנאשם בתחום העונש ההולם

18. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לצאת לחומרה או לקולה מתחום העונש ההולם.

19. בבואי לגזר את עונשו של הנאשם בתחום העונש ההולם, לऋתי בחשבון את השיקולים הבאים:

את היותו נעדר עבר פלילי.

את גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות (23)

את חלוף הזמן מביצוע העבירות (3.5 שנים) ואת העובדה כי מאז לא נפתחו תיקים נוספים.

את נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו. הנאשם הודה ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה.

את פגיעת העונש ב הנאשם ובמשפחה. הנאשם כיר ב- 25 נשי ומפרנס היחיד לאישה ו- 5 ילדים.

את דבריו ב"כ הנאשם יכול וכותזה מהרשעה תוגבל בעתיד אפשרות התעסוקה של הנאשם.

את הערכת שירות המבחן כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמלי, מתפרק בצורה תקינה במישורי חייו השונים וכי הסיכון להישנות עבירות נמוך.

את שיקול הרתעת היחיד והרביבסבדרו של המתחם.

20. לאחר ששקלתי את כל השיקולים שלעיל, מצאתי הצדקה לגזר את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

21. בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם, לדבריו הקשי לתשלום קנס, ולכך שהעבירה בוצעה לפני התקין לחוק, הקנס שיוטל על הנאשם יהיה סמלי. בשים לב שהנ帀ם נהוג על משאיות חלק מעבודתו ורישויונו דרוש לו לצרכי פרנסה, אסתפק בכך הפעם בהטלת פסילה מותנית.

תמהיל הענישה יאזור ברכיבים נוספים.

עונשו של הנאשם

17. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר על תנאי, לפחות במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל והכל תוך שנתיים מהיום.

התחייבות תחתם בנסיבות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר לפחות 15 ימים.

ג. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 2 תשלוםומים חודשיים רצופים שוויים. תשלום ראשון לא יותר מיום 15.2.19.

ד. פסילה מלאהquiz ומלךבל רישוון נהייה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי לפחות 3 שנים שהנ帀ם לא יעבור עבירה בה הורשע.

ה. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 100 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע בהתאם לתוכנית שתוגש על ידי שירות המבחן תוך 60 יום ובפיקוח שירות המבחן. התוכנית תאושר ללא צורך בדיון נוספת.

אם יתרור נדרש בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידוע לבית המשפט.

ה הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצע במלואם, ניתן יהיה לבטל ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

מושגים כל שקיימים ישמדו בחלוフ תקופת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום לבייחמ"ש המחויז.

ניתן היום, י"ז שבט תשע"ט בעמד הצדדים.